Kastanjeklop: nostalgie, competitie en een vleugje controverse

Kastanjeklop is een klassiek kinderspel waarbij twee spelers elk een wilde kastanje – in het Engels een *conker* – aan een touwtje hangen. Om beurten proberen ze elkaars kastanje kapot te slaan met hun eigen exemplaar. In de herfst zie je dit spelletje nog vaak op Engelse speelpleinen, en zoals het echte Britten betaamt, hebben ze er zelfs een wereldkampioenschap van gemaakt.

Tijdens de editie van dit jaar werd de gepensioneerde ingenieur David Jakins, bijgenaamd *King Conker*, uitgeroepen tot wereldkampioen. In de spannende finale versloeg hij Alastair Johnson-Ferguson. Maar het feestje bleef niet zonder wanklank: Johnson-Ferguson stapte na afloop naar de jury met verdenkingen van vals spel. Hij beweerde dat Jakins geen echte kastanje gebruikte, maar een stalen replica – zwaarder en dus mogelijk oneerlijk.

De beschuldiging zorgde voor heel wat commotie in de Britse media. Een officieel onderzoek volgde, waarbij zowel Jakins' gebruikte kastanjes als videobeelden van de wedstrijden onder de loep werden genomen. Een week later luidde het verdict: er was geen bewijs van fraude. Volgens een woordvoerder van de organisatie is *King Conker* volledig vrijgepleit.

Jakins zelf gaf toe dat hij een stalen kastanje bij zich had, maar benadrukte dat hij die niet gebruikt heeft tijdens de wedstrijden. In een interview met *The Guardian* zei hij: “We zijn gentlemen op het wereldkampioenschap kastanjeklop. Wij spelen niet vals.”

Het officieuze World Conker Championship vindt al plaats sinds 1965 en blijft onverminderd populair. De editie van 2024 lokte op zondag 13 oktober meer dan 2.000 toeschouwers naar het Engelse Southwick.

Spelen van toen: een ode aan kindertijd in de buitenlucht

Tussen 1945 en 1965 – vooral op het platteland – speelden kinderen eindeloos buiten, met eenvoudige maar fantasierijke spelletjes die vandaag grotendeels verdwenen zijn. Ze bliezen zeepbellen, regen stengels van paardenbloemen aaneen tot kransen, en vingen kleine visjes in sloten om ze in een bokaaltje te bewaren. Zelfgemaakte vliegers stegen op bij voldoende wind, vastgeplakt met aardappelsap – lijm bestond toen nog niet overal. Ze slingerden aan touwen in bomen, knikkerden, bikkelden, sprongen touwtje, of schoten met een katapult. Kastanjeklop was populair, net als zwemmen in de Schelde of het kanaal, krabben vangen, of met een ijsslee over bevroren water glijden met behulp van pieken. Ze bouwden kampen in het bos, speelden op hooizolders, voetbalden op straat, werkten bij de boer voor wat kermisgeld en vingen meikevers, spreeuwen en mussen.

Met een stok een fietsvelg voortbewegen, ‘meetje scheer’ spelen met muntstukken, en gezelschapsspelen zoals kaarten, pietjesbak, domino, ganzenbord, *Mens erger je niet* of *Monopoly* hoorden erbij.

Het waren andere tijden – eenvoudiger misschien, maar rijk aan verbeelding. Wie het meemaakte, vertelt er met fonkelende ogen over.